

יג. ויחשוב בעצמו כל עבירות שעשה ועבר מימיו ובפרט באותו יום דבר יום ביומו, ואז יהיה בכלל מארי (יא) דחושבנא ואשרי לו ולעליית נשמתו אם יעשה זאת (פע"ח שער ק"ט ש על המטה פ"ג דף עו ט"א).

יד. אחר הוידוי עם הכונות הנז' תאמר תפלת אנא בכח כו', ואל תזכור (יב) שם בן מ"ב בפיק ממש, אבל תכוין איך נרמז בראשי תיבות של תפלה זו דאנא בכח כו'.

פתוחי חתם

החטאים שחטאו ביום ההוא ועושים תשובה אז עליהם ומתוודים עליהם צפיהם אחר ק"ט ש על המטה, וצריך שלא יחסר אפילו חטא או דקדוק קטן של חטא אשר חטא ביום ההוא, וכולם יתודה עליהם אז בעת השכינה ולא ישכח אפילו אחד מהם, אבל אין צריך שיזכור כל מה שעשה ביום ההוא, דאם כן אין לדבר סוף, אלא כיון שטורח בדעתו ונותן אל לבו לזכור כל אשר יוכל לזכור ממה שחטא ביום ההוא יספיק, עיין בשער רוח הקודש דף יב ע"א. והם נקראים בזוה"ק (פרשת קרח דף קעח ע"א) מארי דחושבנא.

(יב) ואל תזכור שם בן מ"ב בפיק וכו' שזהו בכלל איסור ההוגה את השם באותיותיו וכמ"ס במס' סנהדרין דף קא ע"ג שזה איסור בלשון עגה, וכמ"ס שם רש"י (בלשון ב') בד"ה ובלשון עגה, ועיין בספר הקדמות ושערים (מספרי לשם שבו ואחלמה) דף ג' ע"א שפירש כן דברי רש"י הג"ל. ועיין במשנת חסידים מס' השכינה פ"ו משנה ב', ועיין מ"ס בספר הנהיר (להתנא רבי נחמיה בן הקנה) סימן מו שכל הע"ז שמות היוצאים מפסוקי ויסע ויבא ויע אקור להזכירם.

ובנגד פגם ה' אחרונה בציטול מלות התפלה תיחד זה היחוד, תכוין בתחלה להעלות אות ו' עם ה' ראשונה, ואח"כ עולים יחד אות ה' ראשונה עם אות ו' אל אות י' ומתחברים שלשתן, ואח"כ נקשרת אות ה' אחרונה עם שלשה אותיות הנז', ותכוין כי חיבור זה עולה גימטריא ח"ן בזה האופן וזה ודיי הו די.

והנה מקום כונות אלו היחודים תכוין בהם כל יחוד במקומו, כיצד כשתאמר ק"ט דשחרית או דערצית קודם שיתחיל ק"ט יכוין ביחוד שלו, וכשיניח תפילין יכוין ביחוד שלו, וכשיתעטף צליצית יכוין ביחוד שלו, וכשיתפלל תפלת י"ח יכוין ביחוד שלו אחר שיאמר ה' שפתי תפתח קודם שיתחיל ברכת אבות, עיין בשה"כ בדרוש ו' מדרושי הצליצית דף ו' טור ב' ג'.

ובענין כונת התפילין עיין בסוף דרוש ה' דף י' ט"ג דרך אחר בזה וזה סידורו יה יה יה יה, והרש"ס בסידורו דף נט ע"ג סידר לכוין הראשון בתפילין דרש"י והשני בתפילין דר"ת.

(יא) מארי דחושבנא היינו שבעת שכינתם נותנים אל לבם לזכור כל

טו. והנה אח"כ יש בזה שינויים והמשל בזה, כי בליל א' מהשבוע שהוא ליל מוצאי שבת אחר שגמרת כל התפלה הנז' תחזור לומר ששה תיבות ראשונות שהם אב"ג ית"צ, אשר בהם נרמז שם אבגית"ץ, ותכוין ששם זה הוא בספירת החסד המושל ביום א' מהשבוע, ויכוין שבשם הזה של אנא בכח כו' מעלה (יג) נפשו... באופן זה, כי בשתי אותיות הראשונים מכסה פניו של נפשו, ובשתי אותיות האמצעיות מכסה רגליו, ובשתי אותיות אחרונות יעופף למעלה.

אוצר החכמה

טז. ואח"כ (יד) יחזור לאומרו ויכוין להעלות בו את (טו) רוחו... בסדר הנז'. ואח"כ יחזור (טז) לאומרו ויכוין להעלות בו את (יז) נשמתו... בסדר הנ"ל, (ויזהר שלא יזכיר שם מ"צ אלא בסדר אנא בכח דרך תפלה ולא צלילות ממש וזהו דוקא (יח) המ"צ הראשון, אמנם צ' מ"צ האחרונים יהיה במחשבה לצד, פע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"צ דף עו ט"א), ואחר שהשלמת כל שם (יט) בן מ"ב האלו שלשתם

מח"ס 1234567

אוצר החכמה

פתוחי חתם

(יג) שבשם הזה של אנא בכח   (יז) ויכוין להעלות בו את נשמתו
מעלה נפשו מן העשיה אל   מן צריאה לצלילות, עי"ש שער
הצירה, עי"ש שער הכונות.   הכונות.

(יד) ואח"כ יחזור לאומרו וכו' ר"ל   (יח) וזהו דוקא המ"ב הראשון
לשם הא' ששם מ"צ שהוא אנא בכח   אמנם וכו' ר"ל ששפע הראשון
גדולת ימין תחיר צורה, וכן ציוס צ' ז"ל   שחוזר לומר (אחר אמירת כל התפלה של
קבל רנת וכו' שהוא שם הצ' ששם מ"צ,   אנא בכח) השם השייך לאותו לילה צריך
וכן הוא בכל ז' לילות ששצבוע, בכל לילה   לאמרו בפיו דרך תפלה, אבל מה שכופל
יכפול (וישלש) השם הזה השייך צלילה הזו,   ומשלש אח"כ ז"ל רק במחשבה לצד, אבל
וכ"כ במשנת חסידים (מס' השכינה פ"ז   מפשטות הלשון של שער הכונות משמע
משנה ח' ט'). וכ"כ בקידור רבי שצתי   שכל הג' פעמים צריך לאומרו בפיו דרך
ובקידור רבי קאפיל ובקידור הרש"ש.   תפלה, וכן משמע במשנת חסידים (מס'
השכינה פ"ז משנה ח' ט'), וכ"כ בשערי
ציון ובקידור רבי שצתי ובקידור רבי קאפיל
ובקידור רבי אשר ובקידור הרש"ש.

(טו) להעלות בו את רוחו מן הצירה   אל הצריאה, עי"ש שער הכונות.

(טז) ואח"כ יחזור לאמרו ר"ל לשם   (יט) ואחר שהשלמת כל שם בן
הזה השייך בכל לילה, וכנ"ל צד"ה   מ"ב וכו' ר"ל (שאחר שגמר תפלת
ואח"כ.   אנא בכח אין צריך לומר צריך שם וכו',

כנז' אז תאמר אח"כ בשכמל"ו, ותמיד תכוין בכל העליות הנז' כאילו ממש נפשך או רוחך או נשמתך עולה עתה לרקיע ע"ד עליות הנז' (שער הכוונות דרוש ה' מדרושי הלילה דף נה ט"ז).

יז. ובליל ב' של שבוע יעשה הסדר הנז' ממש, אבל ההפרש הוא שעיקר כונתו תהיה בשם הב' של קרע שט"ן השולט ביום הב' שהוא גבורה, ונמצא שאחר שסיים תפלת אנא בכח כו' יחזור לכוין בפרטות בשם קר"ע שט"ן כנ"ל ממש.

יח. ובליל ג' יכוין בפרטות אל שם נגד יכ"ש, ובליל רביעי יכוין אל שם בטרצת"ג, ובליל ה' יכוין בפרטות אל שם חקבטנ"ע, ובליל ששי יכוין בפרטות אל שם יגלפז"ק, ובליל שבת יכוין בפרטות אל שם שקוצי"ת.

יט. ואל תשכח את אשר זכרנו לעיל שבכל לילה מז' לילי השבוע תכוין אל ספירה אחת מחסד עד המלכות, כי מלכות שולטת בליל שבת (סס).

כ. גם טוב מאד לכוין בהעלותך נפשך ורוחך ונשמתך שתכוין לשתף ולחבר עמך כל הנשמות יהרוחות והנפשות של ישראל אשר אין בהם כח לעלות מעצמם ותכוין להעלותם עמך, ובפרט אם אתה בקי ומכיר בשרשי הנשמות ויודע ומכיר בנשמות של אהוביך וקרוביך וחביריך שתעלה עמך, וכבר נתבאר לעיל שאחר כל זה יאמר בשכמל"ו (שער הכוונות דרוש ה' מדרושי הלילה דף נה ט"ג).

כא. אח"כ יאמר מזמור לדוד בבא אליו נתן הנביא, כי הוא מועיל מאד לזכירה ולהשגת חכמה זאת להשלמת נפשו אם יכוין בו וכן אמר לי מורי ז"ל.

כב. אח"כ פסוקים אלו, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, בטוב אליך אקיץ ברחמים, אתה סתר לי מצר (ראשי מינות טמא"ל) תצרני רני פלט תסובבני סלה, תודיעני אורח חיים וכו' ואומר פסוקים אלו ג' פעמים, בידך

פתוחי חתם

אלה) אחר שגמר לומר ג' פעמים השם	זכת, לפני אמירת ג' פעמים השם השייך
השייך בלילה אז יאמר צרוך שם וכו',	לאותו הלילה, וכ"כ נסידור רבי אשר,
וכ"כ נסידור הרש"ש. אבל במשנת חסידים	ונע"ג. ונסידור רבי שצמי ונסידור רבי
(מס' השכינה פ"ז משנה ז') כתב לומר	קאפיל לא הזכירו כלל אמירת צרוך שם וגו',
צרוך שם וכו' מיד אחר שגמר תפלת אנא	גם נשערי ציון לא הזכירו, ונ"ע.

אפקיד רוחי (כ) וכו', אתה תקום תרחם ציון וכו' (פע"מ שער ק"ש שעל המטה סוף פ"מ דף ע"ט"ג).

כג. בידך אפקיד רוחי, ודע שצריך תיכף אחר פסוק (כא) זה לישן ולא יהרהר בנתיים בהרהור אחר כלל, ואם אינך יכול לישן תיכף צריך שתכוין במחשבתך ותעסוק באיזה דרוש הנוגע לבחי' הנוק' דז"א (שער הכוונות סוף דרוש ^{אוצר החכמה} ¹²³⁴⁵⁶⁷ ה' מדרושי הלילה דף נה ט"ג).

כד. ודע כי פעם אחת (כב) שמעתי ממורי ז"ל שאחר הקריאת שמע תאמר שני פסוקים אלו שהם יעלזו חסידים בכבוד כו', רוממות אל בגרונם כו', ואח"כ תאמר פסוקים אלו הנה מטתו שלשלמה כו' (שס).

כה. ענין שינת האדם בלילה היא בסוד המיתה כי נפשו (כג) יורדת אל מקום הקליפות, ואז יש מי שיכול לברר וללקוט נשמות ולהעלותם, ויש מי שעולה הוא לבדו, ויש מי שנשאר שם בקליפות ואינו עולה כלל (שער הכוונות סוף דרוש ז' מדרושי נפילת אפיס דף מז ט"ג).

כו. שמעתי ממורי ז"ל כי האדם הרוצה שתעלה נשמתו בלילה בסוד פקדון הנפש, הנה אין ספק שמי שיהיה צדיק ושלם בכל מעשיו נשמתו עולה בכל

^{אוצר החכמה} פתוחי חתם

(כ) בידך אפקיד וכו' אתה תקום וכו' עיין מ"ש לקמן בד"ה תיכף.

(כא) תיכף אחר פסוק זה לישן וכו' אצל ז"ל אחריו פסוק אתה תקום תרחם ציון כמ"ש בפע"מ כג"ל צקע"ף כג,

וכן כתב בשער הכוונות סוף דרושי הלילה דף נח ט"א, אצל במשנת חסידים מס' השכינה פ"ט משנה ד' ו' כתב לומר פסוק בידך אפקיד רוחי אחר אמירת פסוק אתה תקום תרחם ציון, וכ"כ בשערי ציון, וכ"כ נסידור רבי שני ונסידור רבי קאפיל

ונסידור רבי אשר ונסידור הרב מלאדי ונסידור הרש"ש, וי"ל שהם מפרשים שהם שתי שמועות הסותרות זו את זו. ולכן הכריעו כשמועה הזו שהסדר ק"ש שעל המטה מסתיים בפסוק אפקיד רוחי וגו'.

(כב) פעם אחת שמעתי וכו' תאמר שני פסוקים אלו וכו' עיין מ"ש לעיל בתחלת הסימן אות ד'.

(כג) כי נפשו יורדת אל דרגא דאילנא דמותא במקום הקליפות, ואז יש מי

לילה למעלה וכןזכר היטב במדרש הנעלם של הזוהר (נראשית דף קכז ע"א) עיי"ש.

אוצר החכמה

כז. אבל יש קצת מצות שאעפ"י שלא יהיה האדם שלם יש בהם סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה, ואין צריך שיעשה כולם רק אם יעשה אחת מהם בלבד כתקנו יספיק לו להעלות נשמתו למעלה בלילה ההיא בלבד, זולתי אם ח"ו עבר איזו עבירה גדולה המונעת אותו מלעלות, ואין דברינו עתה אלא באדם אשר מתהלך בדרכי השי"ת ואינו עושה עבירה במזיד, והנה הם ששה דברים שכל אחד מהם לבדו אם הוא כתקנו יספיק.

כח. הא' שבאותו יום (כד) נתכוון בתפלתו כונה שלימה...

כט. הב' אם נתן ביום ההוא צדקה כתקנה והוא שלא (כה) ידע למי נותנה והמקבלה לא ידע ממי נטלה, וגם צריך שיתן הצדקה ההיא לאדם הגון וראוי ליתן לו צדקה.

אוצר החכמה

ל. הג' אם היה עליו כל היום ההוא תפילין בלי היסח הדעת כלל מהם ויכוין בהם הכונה הקצרה (המנואר נשער הכונות דרוש ב' מדרושי התפילין דף ס' ט"ג).

פתוחי חתם

שיכול לזרר וללקוט נשמות ולהעלותם נסוד מ"ן לצורך זוג הלילה, עיי"ש נשער הכונות סוף דרוש ב' מדרושי נפילת אפים דף מז ט"ז.

נפילת אפים נעם אומר אליך ה' נפשי אשא, לא נשאה לשוא ר"ל על חנם, אמנם היתה נשיאות נפשו ממש, שגרם זוג עליון על ידי נשיאות נפשו, ואיש כזה ודאי שיכול לעלות נשמתו בלילה זהר ה' וצמקום קדשו לעשות גם כן על ידו זוג עליון של יעקב ולאה הנעשה בכל לילה אחר חנות לילה, ועולה שם נשמתו ג"כ נסוד מ"ן. עיי"ש נשער רוח הקודש דף יב ע"א.

(כה) שלא ידע למי נותנה והמקבלה לא ידע וכו' שהיא מעלה גדולה בצדקה כמ"ש במס' ב"ב דף י" ע"א, וכ"כ בשו"ע יו"ד סימן רמט סעיף ז'.

(כד) שבאותו יום נתכוון בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם נעם נפילת אפים דתפלת שחרית זוג העליון זה סוף מ"ש הכמוצ (מהלים כד ג) מי יעלה זהר ה' וגו', פירוש מי היא הנשמה של האיש שתוכל לעלות בלילה אל הר ה' והוא הגן עדן העליון. והשיב הפסוק עלמו וציאר ואמר, נקי כפים וזר לבב אשר לא נשא לשוא (כתיב נפשו וקרינן נפשי) נפשו, פירוש כאשר נשא נפשו למעלה נסוד מ"ן

לא. הד' מאן דזכי (כו) לחייבא שבאותו הים מנע אל איזו רשע מן איזו עבירה והחזירו בתשובה מעון ההוא בלבד, או אם מדבר על לב הרשע דברי תשובה ועשו פירות והם מועילים.

אח"ח 1234567

לב. הה' שבעת (כז) שכיבתו יתן אל לבו לזכור כל החטאים שחטא ביום ההוא בלבד ויהיו כולם נגד עיניו אז וישוב בתשובה אז מהם ויתודה עליהם בפיו אחר הק"ש של השכיבה, וצריך שלא יחסר אפילו חטא או דקדוק קטן של חטא אשר חטא ביום ההוא. וכולם יתודה עליהם אז ולא ישכח אפילו אחד מהם. ולע"ד ששמעתי ממורי ז"ל שאין צריך שיזכור כל מה שעשה ביום ההוא דאם כן אין לדבר סוף אמנם כיון שטורח בדעתו ונותן אל לבו לזכור כל אשר יוכל לזכור יספיק (שער רוח הקודש דף יז ע"א).

אח"ח 1234567

לג. המוציא שז"ל פוגם במחשבה (כח) ועונשו גדול שפוגם בדעת עליון... וגורם שאותם טיפות של הנשמות יתערבו בס"א ושם יתלבשו בגופות הנעשות מסטרא דנחש, ובזה תבין סוד גדול הנזכר בזוהר פ' בלק (דף ריא ע"א) בענין אותם אלפים ורבעות של מזיקין שהאדם ממית בכל לילה ע"י הק"ש שעל המטה.

לד. וצריך האדם לכוין בכל ק"ש שאומר על מטתו לכוין בתיקון עון זה ולהמית כל אותם הגופות של מזיקין הנז', ויש אדם שגדול כח כונתו עד שיוכל להמית בכל לילה אלף וקכ"ה כנז' (צוה"ק) בפ' בלק דף ריא ע"ב, ויש אדם

פתוחי חתם

<p>(כו) הד' מאן דזכי לחייבא וכו' או אם מדבר על לב וכו' ר"ל צענין הזה של מאן דזכי לחייבא יש בו ז' דברים, א' שמונע אותו מעבירה אפילו רק מעבירה אחת פרטית, ז' או שהכניס בו הרהור תשובה כללית (אעפ"י שלא מנע אותו מעשיית עבירה צפועל) אלא שעל ידי דיבורו הכללי להכניס בלבו הרהור תשובה, וכן משמע צפע"ח שער ק"ש שעל המטה פ"י דף עח ט"ג, עיין מ"ש לקמן צד"ה הה'.</p>	<p>(כו) הה' שבעת שכיבתו וכו' וכו' שכתב לעיל שהם ששה דברים, ומונה והולך רק ה' דברים, ולפי מ"ש לעיל (צד"ה הד') שנמלוא הרביעית יש בו ז' דברים, אחי שפיר שנאמת הם ששה דברים.</p>
<p>(כח) פוגם במחשבה כי אינו צפועל כלל וצפועל ערוה, ועונשו גדול שפוגם בדעת עליון דא"ל, וכמו שמעשיו הם זכר בלי נקבה, כן כניכול גורם למעלה שממשיך אותה העטיפה של אותה נשמה מן הדכר</p>	<p>(כח) פוגם במחשבה כי אינו צפועל כלל וצפועל ערוה, ועונשו גדול שפוגם בדעת עליון דא"ל, וכמו שמעשיו הם זכר בלי נקבה, כן כניכול גורם למעלה שממשיך אותה העטיפה של אותה נשמה מן הדכר</p>

שלא יוכל להמית אלא דבר יום ביומו וכמספר הימים שחטא כך צריך ימים אחרים כנגדם לתקן עון זה.

הוא הדין

לה. ונמצא כי עיקר התיקון הוא שיכוין להמית ע"י הק"ש שעל מטתו אותם הגופים של המזיקים, וע"י כן יוכל האיש הזה להעלות עם נפשו אותם הנשמות למעלה אל הקדושה לתקנם בכל לילה (שער הכונות דרוש ז' מדרושי הלילה דף נו ט"ז).

לו. אנחנו ישראל התחתונים אין בנו כח לעלות אלא ע"י מסירת עצמינו בארבע מיתות בית דין על קידוש השם, ולכן במלת אחד צריך לכוין למסור (כט) גם אנחנו נפשותינו על קידוש השם (שם דרוש ח' דף נו ט"א).

לז. יפול מצדך אלף כו', באומרך יושב בסתר בהגיעך לפסוק הנ"ל תכוין להמית אותם גופות המזיקין כנ"ל (שם נסוף הדרוש דף נו ט"ז).

לח. בתחלת הלילה ישכב על צד שמאל כנזכר בהרמב"ם ז"ל (נהלכות דעות פ"ד הלכה ה'), ואחר חצות לילה אם ירצה לישן יתהפך על צד ימינו ומועיל מאד לבטל כחות החיצונים (שער הכונות דרוש א' מדרושי הלילה דף נג ט"ג).

לט. צריך ליזהר שלא להסיר מעליו ציצית קטן (ל) לא ביום ולא בלילה, וישכב עמו בלילה ויועיל מאד לבטל כחות החיצונים, ואין זמן שצריך להסיר אותו מעליו אלא בכניסתו לבית המרחץ (שם דף נג ט"ד).

פתוחי התם

יסייענו לעלות. עי"ש בשער הכונות דרוש ח' מדרושי הלילה דף נו ט"א.

(ל) שלא להסיר מעליו ציצית קטן וכו' הוא כדעת הרא"ש (ריש הלכות ציצית דף יא ע"א) דס"ל דכסות המיוחד ליום ולילה חייב ציצית אפילו לזכור בלילה, ולכן אמר הרב ז"ל שצריך ליזהר שלא להסיר הטלית קטן בלילה, כי כשלוש את הטלית קטן הוא מקיים צוה מצוה ציצית, ולכן יש ליזהר שלא לבטל את המצוה, גם יועיל מצוה זו לבטל כחות החיצונים.

העליון, ואינה נשפעת במלכות, אבל יוצא לחוץ אל הקליפה הנקראת קליפת נוגה, ונמשכת אותה נשמה אל הס"א. ואז מתחבר זה כח מזיק אחד הנמשך מאשת זנונים דקטרא אחרא ונעשית צחינת גוף אחד אל אותה הנשמה, עי"ש בשער הכונות ריש דרוש ז' מדרושי הלילה דף נו ט"ז.

(כט) לכוין למסור וכו' על קידוש השם ולהעלות נפשותינו נסוד מ"ן. ובהתחברותינו עם זו"ן נעת עליונותנו הם

מ. בלילה אחר צאת הנשמה בעת השינה מי שזוכה (לא) לעלות הוא קורא שם פירוש הפסוק הנוגע אל שרשו, אך יש בחינות חלוקות כי בליל זה מאיר יותר בנשמתו פסוק זה ובלילה אחרת פסוק אחר והכל לפי מעשיו.

מא. ומורי זלה"ה היה רואה במצח האדם איזה פסוק מאיר בו יותר והיה מבאר לו פירוש זה השייך כפי המגיע לו כפי שורש נשמתו היה מבאר לו. שכאשר יקראוהו בהקיץ יעלה נשמתו למעלה למעלה עד אין סוף וקץ ויזכה להתגלות לו דברים אחרים, גם שהחומר לא ירגיש בהם. גם עליות הנשמה

פתוחי חתם

(לא) מי שזוכה לעלות בו' עיין מ"ש לעיל בסימן רלח אות צ'.

כתב בשערי ציון לומר בק"ש שעל המטה פסוק אתה סתר לי וגו' ישר והפוך, אבל בפע"ח ובמשנת חסידים כתבו לאמרו (רק ציושר) כמו שאר הפסוקים.

עוד כתב בספר שערי ציון לומר (אחר מזמור לדוד צבא אליו וגו') מזמור שיר למעלות אשא עיני וגו'. וכ"כ במשנת חסידים מס' השכיזה פ"ח משנה ה'.

עוד כתב בספר שערי ציון לומר שרי ליה מארי מאן דמלער לי, תורה ליה לנו משה וגו', ומזמור כד לדוד מזמור וגו', ואח"כ פסוק עורה כבודי וגו' ג' פעמים ישר והפוך. ותפלת רבון העולמים אתה צרחת וכו'.

כתב במשנת חסידים מס' השכיזה פ"ט משנה ה' לומר (אחר פסוק אתה תקום תרחם וגו') פסוק כדנא תאמרן להוסי (ירמיה י' יא) וגו', עוד כתב שם במשנה א' לומר (אחר שיר למעלות אשא עיני וגו') פסוק גד גדוד וגו' (שמספרו

ובשו"ע סימן יח סעיף א' הביא שתי השיטות (דעת הרא"ש הנ"ל ודעת הרמב"ם בפ"ג מהלכות זינות הלכה ז' דק"ל שכל מה שלובש בלילה פטור מלבישת), וכתב שם הרמ"א ע"ז דספק ברכות להקל, ואין לזרז עליו אלא כשלוש ציוס בגד המיוחד גם ליום.

וגם דעת הרב ז"ל אפשר לפרש כך שהוא מחמיר כז' השיטות, ולכן הזהיר שלא יסיר הטלית קטן בלילה כי הוא מקיים בזה מצות זינות לדעת הרא"ש, ולכן יש ליזהר שלא לבטל את המצוה, ועיין מ"ש לעיל בסימן יח ומ"ש שם בפתוחי חותם.

והש"ע עפ"י הסוד הוא כי הטלית קטן הוא צחי' זמן הקטנות (שאלו הז"א הוא צחינת חלת כלילן בתלמ) ולכן נוהג אפילו בלילה לפי שבלילה הז"א ישן בסוד העיבור, וצחינה זו אינה מתבטלת לעולם אפילו בלילה, (אבל הטלית גדול אין לו ללבוש בלילה), עיין בשער הכונות דרוש א' מדרושי הלילה דף נב ט"ד, ועיין מ"ש לעיל בסימן יח סעיף א' ב' ומ"ש שם בפתוחי חותם.